

Ο προφήτης Ιωνάς και η μετάνοια των Νινευιτών.

Όσιος Εφραίμ ο Σύρος.

Μετάνοια.

Ο Ιωνάς ο Εβραίος, όταν βγήκε από τη θάλασσα, άρχισε να κηρύττει στη Νινευή, στους απερίτμητους κατοίκους της. Μόλις ο προφήτης μπήκε στη μεγαλοπρεπή πόλη, την συντάρραξε με φοβερή φωνή (1). Η πόλη, που εξουσίαζε τα έθνη, κατατρόμαξε αμέσως με το κήρυγμα του γιου του Αμαθή, και σαν να ήταν θάλασσα, συγκλονίζονταν από όλες τις μεριές με τη φωνή του, όταν αυτός βγήκε από το βυθό. Κατεβαίνοντας στη θάλασσα την συντάρραξε, και βγαίνοντας στην ξηρά την έβαλε αμέσως σε φοβερή δοκιμασία.

Πρόσταξε ο Κύριος στο κήτος, που ήταν στη θάλασσα, να φυλάξει σώο τον Ιωνά, βγάζοντάς τον στην ξηρά (Ιωνάς 2:11). Από τον εαυτό του δηλαδή διδάχθηκε ο Προφήτης ότι είναι δίκαιο να ζουν αυτοί που μετανοούν. Η χάρη έδωσε παράδειγμα με τον εαυ-

τό του· ο Ιωνάς δηλαδή, αφού μετανόησε, βγήκε από τη θάλασσα σώος, για να βγάλει έτσι από το βυθό την πόλη που βυθίσθηκε.

Όταν στάλθηκε ο προφήτης Ιωνάς στην πόλη Νινευή, που ήταν γεμάτη από αμαρτίες, η δικαιοκρισία τον όπλισε όχι με όπλα και δόρατα, αλλά με πολύ μικρό κήρυγμα.

Δεν είπε σ' αυτούς ο Ιωνάς να μετανοήσουν, θέλοντας να δείξει ότι ο άρρωστος τρέχει στο γιατρό· απεναντίας έκλεισε σ' αυτούς ολότελα την πόρτα της ελπίδας, για να δείξει το πόσο την χτύπησαν, επειδή φοβήθηκαν την απόφασή του.

Άκουσε η Νινευή τη φωνή της απόφασής του, και με νηστείες και προσευχές άλλαξε τη ζωή της, για να δείξει πόσα κατορθώνει η καταφυγή στον Θεό· διότι αυτή άλλαξε την απόφαση του Θεού. Οι Νινευίτες ήταν άρρωστοι από τις αμαρτίες. Μεταχειριζόμενος σαν ξίφος τη φοβερή φωνή του, τους κατατρόμαξε εκείνους, όχι για να τους καταστρέψει, αλλά για να τον δουν και να σταματήσουν τις αμαρτίες που προκαλούσαν τις αρρώστιες.

Συγκεντρώθηκαν οι Νινευίτες για να μπορέσουν να εξιλεώσουν τον Κύριο και να ξεφύγουν το θάνατο, και κατάλαβαν ότι η νηστεία είναι ικανή να καταργήσει την απόφαση του θανάτου και να χορηγήσει σ' αυτούς ζωή. Ο Ιωνάς νηστεύει φοβούμενος αυτό, μήπως δηλαδή σωθούν με τη νηστεία, και ο ίδιος φανεί ψεύτης· αλλά την απόφαση του Ιωνά κατάργησε η μετάνοια.

Γι' αυτό και οι Νινευίτες, ως σοφοί, γνώρισαν ότι ο Θεός έχει ευσπλαχνία και οικτιρμούς, και ότι σ' εκείνους που μετανοούν με όλη τους την ψυχή σκύβει με ευσπλαχνία. Είδαν τον προφήτη να είναι σκληρός και τον Θεό να είναι φιλόανθρωπος· και αφού άφησαν τον σκληρό, κατέφυγαν στον εύσπλαχνο.

Ο Ιωνάς τούς έκοβε την ελπίδα με την απειλή του, αλλά η νηστεία την αύξανε και τους υπόσχονταν τη ζωή· διότι ο αέρας που προηγουμένως ήταν επάνω τους σκυθρωπός, έγινε με τη μετάνοιά τους και την πολλή ταπείνωση λαμπρός· η πόλη σείονταν, αλλά την στήριζαν οι ίδιοι με την ελεημοσύνη τους· τα βρέφη διατηρήθηκαν στις αγκαλιές των μητέρων τους, διότι στον καιρό της δοκιμασίας διδάχθηκαν να νηστεύουν.

Όταν η χάρη του Θεού τα είδε αυτά, έδειξε την ευσπλαχνία της και έστειλε πάνω τους τη δροσιά της ζωής και της ευσπλαχνίας· διότι δε θέλει το θάνατο του αμαρτωλού, ωστόσο να επιστρέψει αυτός και να ζήσει (Ιεζ. 18:23)· αλλά θέλει τη μετάνοια και τη σωτηρία του, καθώς είναι πάντοτε φιλόανθρωπος και αγαθός και σπλαχνικός και μακρόθυμος· ο Πατέρας μαζί με τον Υιό και το Άγιο Πνεύμα.

(1) «Τρεις μέρες ακόμη, και η Νινευή θα καταστραφεί» (Ιωνάς 3:4).

Από το βιβλίο: Οσίου Εφραίμ του Σύρου Έργα, τ. Ζ', "Λόγος στον προφήτη Ιωνά, και για τη μετάνοια των Νινευιτών". Εκδόσεις «Το Περιβόλι της Παναγίας», Θεσσαλονίκη 1998, σελ. 301 (αποσπάσματα).

Πηγή : <https://www.koinoniaorthodoxias.org/>